

## Scénář ZŠ Pardubice – Polabiny1

Dnes je 6. září 2019, my se nacházíme v budově ZŠ Pardubice – Polabiny1 a chtěli bychom zde přivítat pana Miloslava Musila a natočit s ním jeho příběh pro projekt „Příběhy našich sousedů“.

Jaký měla vaše rodina vztah k režimu?

*Když vám řeknu, že po revoluci si mě zavolal jeden kamarád, který měl na starost ty složky StB, a řekl mě, že má pro mě něco zajímavého, jestli bych se tam nepřišel podívat. Tak jsem tam zašel a ano, měl jsem tam složku, ale přesně obrácenou, já jsem byl ten zločinec. V mém spisu třeba jsem měl, to byl asi nejhorší okamžik mého života byl ten, prostě, najednou z ničeho nic, večer v klubu jsem byl samotnej. Já už jsem se jako balil, že prostě zamknu a odejdu, no a přišel takovej chlap jak hora, dvoumetrovej, udělanej, a že se jmenuje Honza Dejdara a že se známe. Já jsem ho viděl poprvé v životě. Potetovanej, vytetováno: „Zde podříznout“. A tak já, dobrý, ale já už jako jdu.....Ne ne, to je jen drobnost, já tě jdu zabít! Tak jsem se optal, proč? Nó, to tě nemusí zajímat, jó! Tak jsem dobře, a můžu mít nějaký poslední přání? Tak mě řekl, že jo. Vedle je otevřená hospoda Galanta, tak si dáme poslední pivo, než mě zabiješ... Tak jsem věděl, že tam mají záchod s východem ven, tak jsem se sbalil a zbaběle utek.*

*A druhý den jsem šel do práce, přišel jsem domů odpoledne ve čtyři a máma mně řekla, že tam mám návštěvu nějakou... A on byl u nás! A tak jsem udělal stejnej fígl, že jsem prostě řekl, tak půjdeme třeba k Čápkovi... A znovu jsem utek... No a další den, opět jako přišel, a to už jsem byl rozhodnutej, prostě ho zapíchnout nebo něco! Věděl jsem, že dostanu doživotí, ale prostě budu žít! A tak mé poslední přání je, půllitr rumu vypiju na ex, a byl bych rád, kdybys mě prostě zabil, až budu spát. Tak jsem vypil půllitr rumu a šel si lehnout a čekal jsem, co bude. No a ráno jsem se vzbudil, jó, a on byl pryč.*

*Já jsem se po tom, po té revoluci v tom svazku dozvěděl, že prostě to ti policajti udělali tak, že opravdu tohohle vraha pustili... Aby mě vystrašil. A tam prostě byla poznámka, že se může přihodit. Buďto mě zabije, a pak už to je jedno, protože dostanu doživotí, že jo. Anebo prostě zabiju já jeho, a tím pádem já dostanu doživotí... Anebo se zblázním z toho. Takže jaký vztah naše rodina mohla mít k policii, že.*

A je něco, co byste chtěl vzkázat naší generaci?

*Prostě nenechte si vzít svobodu a volnost!*